

Sygn. akt IV CSK 606/18

POSTANOWIENIE

Dnia 18 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z powództwa A. D.
przeciwko L. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowej w W.
poprzednio C. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowej
w W.
z udziałem Prokuratora Regionalnego w [...]
o ustalenie nieważności umowy,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 18 czerwca 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 17 maja 2018 r., sygn. akt I ACa [...],

- I. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z dnia 17 maja 2018 r. uwzględnivszy apelację powoda A. D. zmienił wyrok Sądu Okręgowego w S. i ustalił nieważność bliżej w pozwie opisanej umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie oraz ustanowienia tytułu egzekucyjnego.

Pozwana L. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa w W. w skardze kasacyjnej opartej na podstawie naruszenia przepisów prawa materialnego - art. 5 w zw. z art. 58 § 2, art. 5 i art. 58 § 3 k.c. oraz prawa procesowego - art. 278 k.p.c. wniosła o przyjęcie jej do rozpoznania, wskazując że „w zakresie przytoczonej podstawy kasacyjnej skarga (...) jest oczywiście uzasadniona, ponieważ wbrew zasadzie pewności obrotu, zasadzie pacta sunt servanda i zasadzie swobody umów zaskarżony wyrok krzywdzi pozwaną pozbawiając ją jakiegokolwiek zabezpieczenia wypłaconej niewypłacalnemu powodowi (błędnie określonego pozwanym) pożyczki, która nie została przez niego zwrócona”.

W odpowiedzi na skargę powód wniósł o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania ewentualnie o jej oddalenie oraz o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania.

Stosownie do art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli wystąpi przynajmniej jedna z określonych w tym przepisie przyczyn, co powinno zostać wykazane i należycie uzasadnione przez składającego wniosek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.). Warunki, jakim powinno odpowiadać prawidłowe uzasadnienie wniosku zostały wszechstronnie wyjaśnione w ustabilizowanym orzecznictwie Sądu Najwyższego.

Powołując się na oczywistą zasadność skargi, a zatem na przyczynę określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., strona skarżąca powinna przedstawić stosowną argumentację prawną zmierzającą do wykazania kwalifikowanego, ewidentnego naruszenia wskazanych w skardze przepisów prawa, możliwego do stwierdzenia bez merytorycznej analizy zaskarżonego wyroku oraz podstaw kasacyjnych (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2003 r.,

V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49 i z dnia 11 sierpnia 2011 r., IV CSK 163/11, niepubl.); uzasadnienie wniosku odwołujące się do tej przyczyny powinno koncentrować się na wykazaniu tak rozumianej „oczywistości” zasadności skargi. Uzasadnienie to nie może sprowadzać się do przytoczenia podstaw kasacyjnych bądź powtórzenia ich uzasadnienia, choćby nawet w zmodyfikowanej formie, ani być sformułowane w sposób, który wymagałby oceny ich zasadności.

Uzasadnienie wniosku pozwanej jest niezgodne z tymi wymaganiami. Po pierwsze, uzasadnienie to wypełniają obszerne wywody, które w istocie odpowiadają uzasadnieniu podstaw kasacyjnych, wskutek czego ocena wniosku nie mogłaby nastąpić bez szczegółowej analizy sprawy i postawionych zarzutów, co na obecnym etapie postępowania byłoby niedopuszczalne. Po wtóre, skarżąca pominęła konieczną przy powołaniu się na przyczynę przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. argumentację prawną, zmierzającą do wykazania „oczywistości” zarzucanych naruszeń prawa, chociaż na tym właśnie powinno koncentrować się uzasadnienie wniosku. Argumentacji takiej nie może zastąpić powtarzane przez skarżącego nazywanie zarzucanych naruszeń „oczywistymi”. Należy dodać, co do twierdzenia o oczywistym naruszeniu art. 278 k.p.c., iż zarzut naruszenia tego przepisu został w ramach podstaw skargi ujęty wadliwie - bez koniecznego powiązania z przepisami dotyczącymi postępowania apelacyjnego – a tym samym bezskutecznie.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy odmówił przyjęcie skargi do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., orzekając o zwrocie kosztów postępowania kasacyjnego stosownie do art. 98 § 1 i 3 oraz art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.